

5 Normgivare

5.1 Bokföringsnämnden

Allmänt

BFN är en statlig myndighet. Enligt sin instruktion har nämnden till uppgift att främja utvecklingen av god redovisningssed i företagens bokföring och offentliga redovisning. BFN har elva ledamöter som utses av regeringen och besluten i nämnden bereds av ett kansli.

BFN är statens expertorgan på redovisningsområdet. Nämnden och dess kansli biträder regeringskansliet i redovisningsfrågor, deltar i utredningar samt yttrar sig över författningsförslag. En annan viktig uppgift är att avge yttranden till domstolar om vad god redovisningssed innebär i olika avseenden.

BFN har enligt BFL det övergripande ansvaret för normgivningen på redovisningsområdet i Sverige. Även Redovisningsrådet utpekas som kvalificerad normgivare och ansvarar för frågor som har med års- och koncernredovisning för publika företag att göra. BFN har dock en i förhållande till Redovisningsrådet överordnad ställning. BFN ska således ingripa med uttalanden om behövlig normgivning inte kommer till stånd, om uttalanden eller rekommendationer från Redovisningsrådet strider mot lag eller bindande föreskrift eller om Redovisningsrådets normgivning ur allmän synpunkt är otillfredsställande. BFN har det primära ansvaret för den löpande bokföringen och arkiveringsfrågorna i samtliga företag och har dessutom ett särskilt ansvar för årsboksluten i de onoterade företagen. Nämnden uttalar sig även om i vilken omfattning Redovisningsrådets rekommendationer enligt god redovisningssed ska tillämpas också av andra kategorier av bokföringsskyldiga.

Under 2004 beslutade BFN att ändra inriktning på arbetet med att ta fram regler för onoterade företag. Omläggningen innebär dels att inte i nuvarande form gå vidare med att anpassa Redovisningsrådets rekommendationer för onoterade företag, dels att nämnden kommer att ta fram samlade regelverk för några olika kategorier av företag.

Normgivning

BFN:s normgivning sker bl.a. genom att nämnden meddelar allmänna råd (BFNAR) med tillhörande vägledningar eller uttalanden i frågor om löpande bokföring och bokslut. I enlighet med vad som gäller för statliga myndigheter kommer de allmänna råden endast att innehålla normer eller tolkningar som BFN själv beslutat. Tidigare ingick dessa normer eller tolkningar i vad som benämndes rekommendationer eller uttalanden. Rekommendationerna behandlade mera övergripande redovisningsfrågor medan uttalandena tog sikte på redovisningsproblem i mera avgränsade frågor.

Ett allmänt råd är som regel ensamt otillräckligt för ge en fullständig bild av vad som gäller i den aktuella frågan. För mera övergripande frågor ges därför ut en vägledning, till vilken det allmänna rådet fogas som bilaga. Vägledningen är oftast, efter en inledning, uppdelad i tre avsnitt, (1) lagregler och allmänna råd, (2) kommentarer och (3) exempel. Ett uttalande inleds i regel med det allmänna rådet, varefter följer en motivering uppdelad på frågan, gällande rätt, bedömning och eventuellt exempel.

Såväl vägledningar med allmänna råden som uttalanden med allmänna råd finns tillgängliga på BFN:s webbplats, www.bfn.se.

De regler som BFN publicerar i BFNAR, vägledningar och uttalanden har, liksom tidigare rekommendationer och uttalanden, karaktär av allmänna råd. Det betyder att det inte är fråga om formellt bindande föreskrifter. Beteckningen allmänna råd ger dock inte en alldeles rättvisande bild av reglernas betydelse. IBFL och ÅRL anges att god redovisningssed ska följas. Ett företag kan därför endast undantagsvis avvika från de allmänna råden, utan att samtidigt bryta mot lagen.

BFN:s äldre rekommendationer och uttalanden kommer att efterhand ersättas med nya vägledningar eller uttalanden, med tillhörande allmänna råd. Till dess så sker gäller de gamla rekommendationerna och uttalandena med ställning av allmänna råd.

5.1.1 Tillämpning av Redovisningsrådets rekommendationer

Det allmänna rådet (BFNAR 2000:2) tillämpas på räkenskapsår som påbörjas den 1 januari 2001 eller senare. BFNAR 2000:2 har ändrats vid två tillfällen dels genom

BFNAR 2002:4 med tillämpning från den 1 juli 2002, dels genom BFNAR 2004:5 med tillämpning från den 1 januari 2005.

Inledning

Enligt IAS-förordningen (1606/2002) ska noterade företag fr.o.m. 2005 upprätta koncernredovisning i enlighet med internationella redovisningsprinciper. Med anledning härav har ÅRL ändrats. Förändringen innebär bl.a. att även icke-noterade företag har möjlighet att i sin koncernredovisning tillämpa internationella redovisningsstandarder.

BFN har mot denna bakgrund beslutat att ändra i BFNAR 2000:2. Den tidigare vägledningen till det allmänna rådet har ersatts med ett nytt uttalande.

De nu redovisade förändringarna väcker många frågor som kommer att påverka den kompletterande normgivningen. Syftet med ändringen i det allmänna rådet är inte att ta hand om alla de ändringar som kan bli aktuella, utan att klargöra vad som kommer att gälla under den övergångstid som uppstått i och med BFN:s beslut om ändrad inriktning på normgivningsarbetet och genom IAS-förordningen och den efterföljande nationella lagstiftningen.

Bedömning

Redovisningsrådets rekommendationer har liksom uttalanden från Redovisningsrådets Akutgrupp tagit sikte på företag vars aktier är föremål för offentlig handel eller som genom sin storlek har ett stort allmänt intresse. Rådet har t.o.m. augusti 2004 utfärdar 29 rekommendationer (RR 1–RR 29), varav alla utom RR 3 fortfarande gäller. En konsekvens av IAS-förordningen är att dessa fr.o.m. den 1 januari 2005 inte längre är tillämpliga vid upprättande av koncernredovisning i företag vars koncernredovisning upprättas i enlighet med IAS/IFRS. Redovisningsrådet kommer därför inte att fortsätta att uppdatera dessa rekommendationer utan de ersätts för denna målgrupp av tre nya rekommendationer, RR 30–RR 32.

Redovisningsrådets rekommendationer RR 1–RR 29 kommer således att finnas kvar i de lydelse de hade den 1 januari 2005. BFN har inte för avsikt att ändra rekommendationerna. Om rekommendationerna skulle förlora sin betydelse helt eller delvis t.ex. genom ändring i lag kommer BFN att överväga vilka åtgärder som är lämpliga.

Beträffande års- och koncernredovisningar i icke-noterade företag uppkommer frågan vilken kompletterande normer som gäller för dem. För att klargöra detta meddelar BFN detta

övergripande allmänna råd om tillämpning av Rådets rekommendationer.

Tillämpningsområde

I punkt 1 anges att det allmänna rådet gäller för icke-noterade företag vid upprättande av årsbokslut enligt BFL eller årsredovisning enligt ÅRL eller koncernredovisning enligt ÅRL.

De noterade företagen ska i fortsättningen följa internationella redovisningsstandarder i sin koncernredovisning. Med noterade företag avses enligt IAS-förordningen och ÅRL företag vars andelar eller skuldebrev är noterade vid en börs, en auktoriserad marknadsplats eller någon annan reglerad marknad inom det Europeiska ekonomiska samarbetsområdet. I Sverige är detta de marknadsplatser som innehas av Stockholmsbörsen AB, Nordic Growth Market NGM AB och Aktietorget AB. Kompletterande normgivning beträffande koncernredovisningen samt *moderföretagets* årsredovisningar tas fram i särskild ordning av Redovisningsrådet. Dessa företag omfattas därför, liksom tidigare, inte av det allmänna rådet. Däremot omfattar det allmänna rådet de enskilda dotterföretagen i en koncern där moderföretaget är noterat.

Storlekskategorier

I punkt 2 anges att vid BFN:s tillämpningsnormering av Redovisningsrådets rekommendationer avses med *icke-noterade företag*:

Små företag (10/24-företag) som är näringsdrivande icke-noterade företag i vilka

- antalet anställda under de senaste två räkenskapsåren i medeltal uppgått till högst tio och
- tillgångarnas nettovärde enligt fastställd balansräkning för det senaste räkenskapsåret uppgår till högst 24 miljoner kr.

Medelstora företag som är näringsdrivande icke-noterade företag som inte är små eller stora företag.

Stora företag som är näringsdrivande icke-noterade företag i vilka

- nettovärdet av tillgångarna i företaget enligt balansräkningarna för de två senaste räkenskapsåren överstiger ett gränobelopp som motsvarar 1 000 gånger det prisbasbelopp enligt lagen (1962:381) om allmän försäkring som gällde under den sista månaden av respektive räkenskapsår, eller
- antalet anställda hos företaget under de två senaste räkenskapsåren i medeltal överstigit 200.

I punkt 3 anges att för små moderföretags koncernredovisning gäller gränsvärdena antalet anställda hos koncernföretagen respektive nettovärdet av koncernföretagens tillgångar. Medelstora och stora moderföretag ska i stället utgå från nettovärdet av koncernföretagens tillgångar enligt koncernbalansräkningen.

Av punkt 4 framgår att i fråga om moderföretag bestäms kategoritillhörigheten i punkt 2 normalt med hänsyn till koncernens kategoritillhörighet enligt punkt 3.

Vilka kompletterande normer ska följas?

I punkten 5 anges att icke-noterade företag, för varje område, antingen ska tillämpa ett allmänt råd från BFN som innehåller en anpassning av en rekommendation från Rådet eller Rådets motsvarande rekommendation (RR 1–RR 29). Det valda allmänna rådet eller den valda rekommendationen ska tillämpas i sin helhet om inte annat anges i rådet eller rekommendationen. Särskilda regler gäller för vissa icke-noterade företag (se nedan punkt 5a–5c). Enskilda näringsidkare som ingår i kategorin små företag behöver inte tillämpa vare sig de allmänna råden eller rekommendationerna.

Av punkt 5a framgår att icke-noterade företag som tillämpat Rådets rekommendationer på den grunden att de genom sin storlek har ett stort allmänt intresse, även i fortsättningen ska tillämpa dessa rekommendationer, om de inte utnyttjar möjligheten i 7 kap. 33 § ÅRL att upprätta koncernredovisning med tillämpning av internationella redovisningsstandarder.

Av punkt 5b framgår att icke-noterade företag som i enlighet med 7 kap. 33 § ÅRL valt att upprätta koncernredovisning med tillämpning av internationella redovisningsstandarder ska utöver dessa tillämpa RR 30 när de upprättar koncernredovisning.

Enligt punkt 5c ska icke-noterade företag som enligt 7 kap. 33 § ÅRL valt att upprätta koncernredovisning med tillämpning av internationella redovisningsstandarder i sin årsredovisning tillämpa Rådets rekommendation RR 32. Icke-noterade företag som omfattas av en koncernredovisning som upprättas med tillämpning av internationella redovisningsstandarder får tillämpa RR 32. Andra icke-noterade företag får inte tillämpa RR 32.

Av punkten 6 framgår att företag som tillämpar BFN:s anpassningsnormgivning kan söka vägledning i de redovisningsrådsnormer som inte anpassats av BFN.

Företagen bör i avvaktan på en framtida mera sammanhållen struktur av kompletterande normgivning ges en betydande möjlighet att välja och anpassa sin redovisning efter de specifika förutsättningarna i företaget. Även företag som ingår i koncern har möjlighet att utnyttja valfriheten mellan normer från BFN och Rådet. Vilka normer moderföretagets årsredovisning ska upprättas efter bestäms normalt utifrån vilken kategori koncernen tillhör. Skälet till detta är att moderföretaget enligt 7 kap. 12 § ÅRL normalt ska upprätta koncernredovisningen och årsredovisningen med tillämpning av gemensamma principer för värdering av tillgångar, skulder och eget kapital.

Det bör noteras att även icke-noterade företag utöver lagbestämmelser måste följa god redovisningssed. Detta följer av särskilda bestämmelser i ÅRL och BFL. Inte sällan kan vissa av de värderingsprinciper som kommer till uttryck i Rådets rekommendationer anses utgöra en del av denna goda sed redan före rekommendationens tillkomst. Så kan t.ex. vara fallet om det funnits en tidigare rekommendation med likartat innehåll från en annan normgivare eller om det på annat sätt etablerat sig en fast praxis hos de icke-noterade företagen. Företagen får alltså inte göra hur de vill när lagstiftning och allmänna råd saknas. Den praxis som utvecklas i olika redovisningsfrågor ska följas.

Det bör endast i undantagsfall komma i fråga att tillämpa en standard från t.ex. IASB. Enbart om det saknas kompletterande normgivning från såväl BFN som Rådet bör det får förekomma.

Väsentlighet

Av punkt 7 framgår att allmänna rådet inte behöver tillämpas på oväsentliga poster.

Vad som ska förstås med oväsentliga poster framgår motsatsvis av den följande framställningen av väsentliga poster. Information är väsentlig om ett utelämnande eller en felaktighet kan ha betydelse för de beslut som användarna fattar på basis av den information som lämnas i de finansiella rapporterna. Att en post bedöms vara oväsentlig innebär inte att den kan utelämnas från redovisningen med hänvisning härtill. I stället innebär det att posten inte nödvändigtvis behöver behandlas i full överensstämmelse med de principer som angivits i det allmänna rådet.

Vid bedömning av om t.ex. en post är väsentlig kan beloppets relativa storlek i vissa fall ha avgörande betydelse. I andra fall

Beskrivning av tillämpade redovisningsprinciper

kan andra bedömningsgrunder vara avgörande. Avgörandet måste ske på basis av en professionell bedömning som i det enskilda fallet tar hänsyn till de aktuella förhållandena. Exempel på information som är av betydelse med utgångspunkt från en annan bedömningsgrund än beloppets relativa storlek är uppgifter som krävs enligt lag, föreskrifter eller redovisningsrekommendationer, där det är uppenbart att beloppens storlek inte är av avgörande betydelse.

För att informationen i en årsredovisning eller i ett årsbokslut ska bli begriplig är det av stor vikt att företaget anger vilka redovisningsprinciper det tillämpar, jämför 5 kap. 2 § ÅRL och 6 kap. 6 § BFL. Med den ovan beskrivna valfriheten att välja mellan kompletterande normer från BFN eller Rådet föreligger ett särskilt behov av upplysningar om använda principer.

Ett företag som enbart tillämpar BFN:s allmänna råd kan nöja sig med att ange detta. Om det saknas ett allmänt råd beträffande en väsentlig resultat- eller balanspost är det nödvändigt att upplysa om hur posten beräknats och redovisats. Detta gäller också när ett allmänt råd ger valfrihet mellan olika alternativ eller företaget valt att redovisa enligt regler som gäller för en företagskategori med högre krav.

Ett företag som konsekvent tillämpar Rådets rekommendationer anger detta och följer i övrigt de upplysningskrav som Rådet och ÅRL ställer.

De företag som tillämpar BFN:s allmänna råd på vissa områden och Rådets rekommendationer på andra måste för varje område tydligt ange vilka normer som tillämpas.

5.2 Redovisningsrådet

5.2.1 Allmänt

Stiftelsen för utvecklande av god redovisningssed bildade 1989 Redovisningsrådet. Stiftare var staten genom BFN, FAR och Sveriges Industriförbund. Efter tillkomsten av Redovisningsrådet har FAR upphört med sin rekommendationsutgivning, men vissa ännu gällande rekommendationer och uttalanden har betydelse för tolkning av god redovisningssed.

Bakgrunden till bildandet av ett nytt gemensamt organ var att det framstod som en nackdel att normgivningen på redovisningsområdet var splittrad mellan flera olika organ, vilket tillsammans med internationell påverkan tenderade att skapa en splittrad redovisningspraxis. 1998 bildades nuvarande

Föreningen för utvecklande av god redovisningssed som övertog stiftelsens uppgifter. I föreningen finns inte BFN eller något annat statligt organ representerat. Föreningen verkar genom Redovisningsrådet, Redovisningsrådets Akutgrupp samt från år 2003 den s.k. Övervakningspanelen.

5.2.2 Rekommendationer

Redovisningsrådets uppgift är att för noterade företag ge ut rekommendationer som är i överensstämmelse med vad som gäller internationellt. Rekommendationerna ska därför utformas med utgångspunkt från motsvarande IAS-rekommendationer, och endast avvika från dessa om svensk lag hindrar detta eller om det i övrigt finns starka skäl för att avvika. När Redovisningsrådet började ge ut rekommendationer 1991 uppfylldes dock inte helt denna målsättning utan rekommendationerna kom mera att ansluta sig till FAR:s tidigare rekommendationer, både till utformning och innehåll (jfr RR 2 Varulager). IAS-regler frångicks till förmån för gällande praxis som bedömdes gynnsammare, bland annat utifrån sambandet mellan redovisning och beskattning.

Till grund för normgivningen ligger IASC:s Framework for the Preparation and Presentation of Financial Statements, som Redovisningsrådet 1995 utgav i svensk översättning under titeln Föreställningsram för utformning av finansiella rapporter. Under 1998 togs beslut om att till såväl form som innehåll följa IAS-rekommendationerna mera noggrant. I ett antal rekommendationer finns dock undantagsregler för redovisning i juridisk person, vilket inte har någon motsvarighet i IAS-rekommendationerna. Redovisningsrådet har inte heller i någon större utsträckning omarbetat tidigare års rekommendationer till den nya struktur som IASC antog år 1992 för utformning av rekommendationerna. Denna innebar att fet stil användes för rekommendationstext och vanlig stil för förklaringstext. Metoden har i stort behållits av IASB, som dock betonar att all text har samma status men att huvudprinciperna anges med fet stil. Denna struktur har följts av Redovisningsrådet för rekommendationer som påbörjats från och med 1998.

Inriktningen är att Rådets rekommendationer ska följa IAS/IFRS och att avvikelser ska förekomma endast om svensk lag lägger hinder för en redovisning enligt IAS/IFRS eller om det finns andra starka skäl. Denna utgångspunkt ligger till grund för utformningen av de tre nya rekommendationerna som gäller från den 1 januari 2005, dvs. RR 30–RR 32. Dessa

rekommendationer rör kompletterande redovisningsregler för koncerner, delårsrapportering för koncerner och redovisning för juridiska personer.

Utkast till nya rekommendationer publiceras på Redovisningsrådets webbplats, www.redovisningsradet.se. Därmed ges alla som är intresserade av redovisningsfrågor möjlighet att lämna synpunkter och påverka innehållet i den slutliga utformningen av en rekommendation. Redovisningsrådets rekommendationer har fått god acceptans, som förstärkts genom att det i noteringsavtalet med Stockholms Fondbörs har föreskrivits att börsbolagen inte utan särskild motivering kan avvika från Redovisningsrådets rekommendationer.

5.2.3 Akutgruppens uttalanden

Normgivningen omfattar också uttalanden från akutgruppen. Dessa ingår i en serie betecknad URA och uppgår för närvarande till 43, Av uttalandena utgör nr 14–40 översättningar/anpassning av tolkningsuttalanden från IASC:s motsvarande grupp, Standards Interpretation Committee (SIC).

Uttalandena inleds med en referens till den eller de rekommendationer som den ställda frågan berör och som ska tolkas. I det fall uttalandet baseras på ett uttalande från SIC anges även detta. Uttalanden är oftast strukturerade på frågeställning, bedömning, överväganden samt i vissa fall exempel. Uttalandena refererar till följande rekommendationer:

RR 1:00	URA 3, 4, 5, 6, 9, 12, 18, 20, 30, 35 och 40
RR 2:02	URA 14
RR 3	URA 1
RR 4	URA 10
RR 6:99	URA 8, 22 och 34
RR 8	URA 17, 27 och 37
RR 9	URA 11, 29 och 33
RR 11	URA 34 och 38
RR 12	URA 21 och 31
RR 13	URA 16, 28 och 40
RR 14	URA 21
RR 15	URA 9 och 39
RR 18	URA 32
RR 21	URA 6 och 15
RR 22	URA 26, 34 och 36
RR 27	URA 24 och 25
RR 28	URA 19
RR 29	URA 2, 13, 41, 42 och 43

**Övervaknings-
panelens
verksamhet**

För företag vars värdepapper på balansdagen är noterade på börs eller auktoriserad marknadsplats och sådana företag som genom sin storlek har ett stort allmänt intresse vilka valt att tillämpa IAS/IFRS, ska följande uttalanden fortsätta att tillämpas i koncernredovisningen och/eller i redovisningen för juridiska personer:

URA 4–7 och 42–43

Detta innebär att URA 1–3 och URA 8–41 upphör att gälla per den 1 januari 2005 för angiven kategori av företag.

Föreningen för utvecklande av god redovisningssed har under våren 2003 bildat en ny tredje enhet, Panelen för övervakning av finansiell rapportering. De tre enheterna använder sig av gemensamma resurser för utredningar och administration. Panelen består av tio ledamöter som ska övervaka att svenska aktiebolag som har aktier noterade vid Stockholmsbörsen eller vid annan svensk börs eller auktoriserad marknadsplats, upprättar finansiella rapporter i enlighet med Redovisningsrådets rekommendationer samt tillämplig lag eller annan författning. En årlig genomgång av årsredovisningarna ska göras. Panelen kommer att, utifrån kriterierna om väsentlighet och risk, välja att ta upp fall som förelagts panelen eller uppmärksammas. Panelens uttalanden kommer att offentliggöras. Eventuella sanktioner utdöms av börsen eller marknadsplatsen.

5.3 Finansinspektionen

Finansinspektionen (FI) är en statlig myndighet med uppgift att utöva tillsyn över finansiella marknader, kreditinstitut och det enskilda försäkringsväsendet. Inspektionen har genom olika författningar bemyndigats att utfärda föreskrifter på redovisningsområdet. Enligt 1 kap. 5 § ÅRKL och 1 kap. 4 § ÅRFL får FI utfärda föreskrifter om kreditinstituts, värdepappersbolags och försäkringsföretags löpande bokföring, årsbokslut och årsredovisning. Regeringen har utnyttjat denna rätt att delegera föreskriftsrätt till FI. Föreskriftsrätten utgör normgivning i regeringsformens bemärkelse.

FI utfärdar därutöver sådana allmänna råd som är motiverade av de finansiella företagens särart. På så sätt tillvaratas den särskilda sakkunskapen som FI har i fråga om dessa företag. Föreskrifter och allmänna råd ges ut i FI:s Författningssamling FFFS.

Ytterligare information finns på FI:s webbplats, www.fi.se.

5.4 International Accounting Standards Board (IASB)

5.4.1 Allmänt

IASB (tidigare IASC) är en internationell organisation som grundades 1973 och som arbetar på att förbättra och harmonisera redovisningen världen över. IASC:s medlemmar bestod av revisorsföreningar och uppgick till ca 150. Under 2001 genomfördes en omorganisationen och nya institutioner bildades. Ett nytt inslag i organisationen är att den numera är partssammansatt.

Verksamheten leds och finansieras av en stiftelse (IASB Foundation) vars arbete utförs av nitton s.k. trustees som utser ledamöterna i IASB, i den rådgivande kommittén (SAC) och i tolkningskommittén (IFRIC). Vidare har stiftelsen ansvar för uppföljning av verksamheten, godkännande av budget m.m.

Ansaret för rekommendationsgivningen ligger helt på IASB. Besluten fattas av de 14 styrelseledamöterna i IASB, som till sin hjälp har teknisk personal och projektledare. Ledamöterna ska med visst antal representera revisorer, företag, användare av finansiell information samt den akademiska världen. Vidare har ett antal ledamöter direkt ansvar för förbindelser med en eller flera nationella normgivare.

SAC har ca femtio medlemmar och är ett forum som möjliggör för organisationer och individer med ett intresse för internationell finansiell rapportering att delta i normgivningsprocessen. Medlemmarna väljs på tre år och ska ha en skiftande geografisk och erfarenhetsmässig bakgrund.

IFRIC följer löpande redovisningsfrågor som kan komma att medföra en olikformig eller oacceptabel hantering om auktoritativ vägledning inte ges. IFRIC har tolv röstande medlemmar och för närvarande också två icke-röstberättigade observatörer, en från EU och en från IOSCO.

Anledningen till omstruktureringen var främst debatten om huruvida man inom International Organization of Securities Commissions (IOSCO) skulle kunna acceptera IAS som en global redovisningsstandard på samtliga börser som är medlemmar i IOSCO. Numera har IOSCO rekommenderat sina medlemmar att acceptera IAS som redovisningsstandard, dock under vissa förutsättningar. Bland annat ska en avstämning mot landets Generally Accepted Accounting Principles

(GAAP) finnas om landets regler så kräver. Ett exempel är USA där IOSCO-medlemmen Securities and Exchange Commission (SEC) kräver en avstämning mot US GAAP. Målsättningen är att utveckla IAS-rekommendationer så att ingen sådan avstämning behövs vid notering på någon börs.

Information om IASB:s verksamhet och aktiviteter finns på dess webbplats, www.iasb.org.

5.4.2 Rekommendationer

Rekommendationer från IASB kallas International Financial Reporting Standards (IFRS). IASB beslöt inledningsvis att klargöra att det inte finns någon skillnad vad gäller grad av auktoritet mellan de punkter i en IAS som är skrivet med fet stil eller med normal stil. Det går alltså inte att avstå från att tillämpa vad som står med normal stil med motiveringen att texten bara är tänkt som en kommentar till de fetstilta punkterna. I nya IFRS betonas att all text har samma status men att huvudprinciperna anges med fet stil.

IASB beslöt också att pågående och nya projekt skulle delas in i fyra kategorier. Den första kategorin – mycket angelägna projekt – inkluderar en revidering av föreställningsramen, vidare projekt som behandlar intäkter och relaterade skulder, prestationsredovisning (performance) samt mer detaljerade anvisningar för hur en rekommendation ska tillämpas. Den andra kategorin har betecknats convergence med vilket avses harmonisering med andra viktiga länders regelverk, främst de västliga industriländerna. Den tredje kategorin kallas leadership. Här ingår dels ett antal påbörjade projekt som exempelvis redovisning för gruvor samt för försäkringsverksamhet, dels projekt som exempelvis leasing och optioner till anställda. I den fjärde kategorin ingår improvements, dvs. ett antal projekt som bl.a. syftar till att se över och främst eliminera alternativ i de fall en rekommendation tillåter mer än ett redovisningssätt.

IASB beslöt inledningsvis att fastställa då gällande IAS 1–IAS 41. Därefter har följande rekommendationer utfärdats under 2003 och 2004.

- IFRS 1 First-time Adoption of IFRS
- De omarbetade rekommendationerna IAS 32 Financial Instruments: Disclosure and Presentation och IAS 39 Financial Instruments: Recognition and Measurement, samt

- Improvementsprojektet, som resulterat i ändringar och tillägg i IAS 1, 2, 8, 10, 16, 17, 21, 24, 27, 28, 31, 33 och 40, samt att IAS 15 dragits tillbaka.
- IFRS 2 Share-Based Payment
- IFRS 3 Business Combinations
- IFRS 4 Insurance Contracts
- IFRS 5 Non-current Assets Held for Sale and Discontinued Operations

Tolkningsuttalanden från Akutgruppen

IFRIC har fastställt de uttalanden som antagits av SIC, med numrering SIC-1 till SIC-33, där SIC-4 och SIC-26 återtagits. Flertalet av dessa finns översatta/anpassade i Redovisningsrådets Akutgrupps uttalanden. Under 2004 har IFRIC utfärdat fem tolkningsuttalanden.